

1971 மார்ச் 31]

4. ஆளுநர் பேருரைக்கு நன்றி கூறும் தீர்மானத்தின் மீது விவாதம்—
(தொடர்ச்சி)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமன் அவர்கள் நேற்று பேச்சை முடிக்கவில்லை. அவர்கள் இப்பொழுது இடத்தில் இல்லாததால் அவர்கள் பேச்சை முடித்ததாகக் கருதிக்கொண்டு, மதுரைத் தொகுதி உறுப்பினர் திரு. குப்பல் கே. எஸ். இராமகிருஷ்ணன் அவர்களைப் பேச அழைக்கிறேன்.

* திரு. குப்பல் கே. எஸ். இராமகிருஷ்ணன் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க சந்தர்ப்பம் அளித்த தங்களுக்கும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைமையில் இருப்பவர்களுக்கும், குறிப்பாக மதுரை மாவட்டச் செயலாளர் திரு. முத்து, M. L. C. அவர்களுக்கும் நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சைத் துவக்குகிறேன்.

கவர்னர் உரையில், “வரலாற்றுப் புகழ் வாய்ந்த தேர்தல்கள்” என்ற வார்த்தைகளை அவர்கள் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். உண்மையிலேயே இந்த வார்த்தைகள் நம்முடைய சிந்தனையில் பல எண்ணங்களைக் கொண்டு வருகின்றன. இந்த வார்த்தைகள் மிகவும் பொருள்பொதிந்தவாக அமைந்திருக்கின்றன. 1967 தேர்தலுக்குப்பிறகு திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியை ஏற்படுத்தும்போது, அறிவுமிகு இராஜாஜி அவர்களுடைய கூட்டினால் அதிக ஸ்தானங்களைப் பெற்றார்கள் என்ற வதந்தி இருந்தது. பல மக்களுடைய கருத்தும் அதுவாக இருந்தது. இப்பொழுது அவர் கூட்டு சேராத சமயத்தில், 1967 தேர்தலைக் காட்டிலும் இப்போது அதிக எண்ணிக்கை ஸ்தானங்களைப் பெற்று வெற்றி பெற்று வந்திருப்பதால் அந்த வாதம் அடிபடுகிறது என்ற உண்மையான கருத்து இப்பொழுது நிலவுகிறது. அது மாத்திரமல்லாமல், மிகவும் முற்போக்குக் கருத்து கொண்டது இடது சாரிக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி என்று அவர்கள் தங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு வந்திருந்தாலும், தமிழ்நாடு அவர்களை ஏன் ஆதரிக்கவில்லை என்பதற்கு இந்தத் தேர்தல் நன்றாக, தெளிவாகச் சொல்கிறது. அவர்களுடைய முற்போக்குக் கருத்து பலாத்காரத்தை அடிப்படையாக்கக்கொண்டு அமைந்துள்ளதால் இந்த மாநில மக்கள் அதை விரும்பவில்லை, அதற்கும் ஆதரவு தரவில்லை என்று ஏற்படுகிறது. ஆக, “வரலாற்றுப்புகழ் வாய்ந்த” என்னும் வார்த்தைகள் சிறியனவாக இருந்தாலும் பரந்து விரிந்த ஆலமரத்தினுடைய சிறு விதையின் தன்மையைப் போன்று அமைந்திருக்கின்றன.

இந்தத் தேர்தலின் வெற்றிவாய்ப்புக்குக் காரணம் என்ன என்பதையும் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். “அண்மையில் நடைபெற்ற தேர்தல்கள் ஆளுநர் கட்சிக்குச் சாதகமாக தெளிவான, திட்டவட்டமான முறையில் தீர்ப்பளித்துள்ளன. சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் இருக்கும் பெருவாரியான மக்கள், தங்களுடைய இடைவிடாத துயரங்களுக்கு விடிவு காண்பதற்கும், வறுமை, இன்னல் இவற்றிலிருந்து மீண்டு கரையேறுவதற்கும் இவ்வரசை ஆவலோடு எதிர்நோக்கி நிற்கின்றனர் என்று இந்த அரசு நம்புகிறது.” என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். உண்மையிலேயே, தேர்தலின்போது வாக்காளர் பெருமக்களைச் சந்திக்கும்போது, எல்லா ஏழை மக்களுடைய ஆதரவும்

[திரு. குப்பல் கே. எஸ். இராமகிருஷ்ணன்] [1971 மார்ச் 31]

நம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு இருப்பதென்பது நன்றாகத் தெரிந்தது. ஏனென்றால், ஏழை மக்கள் உண்மையிலேயே இந்த ஆட்சியால் நன்மை அடைந்தது என்னவென்றால், ரேஷனையும், கண்ட்ரோலையும் நீக்கியதுதான். ரேஷனையும் கண்ட்ரோலையும் நீக்குவதென்றால் ஏதோ கலப்பமாக நீக்கிவிட முடியாது. அதற்காக வேளாண்மையைப் பெருக்கியாக வேண்டும். லட்சக் கணக்கான டன்களில் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கியாகவேண்டும். அந்தக் காரியத்தைச் செய்வதற்கு நம் அரசு மிக மிகப் பாடுபட்டிருக்கிறது. நல்ல பொறுக்கு விதைகள் கொடுத்தும், அதிக நெல் விளைச்சல் கொடுக்கக்கூடிய ஐ.ஆர். 8, கருணா, பத்மா போன்ற ரகங்களை விவசாயிகளுக்குத் தெரியப்படுத்தியும், விவசாயத்திற்கு வேண்டிய முக்கியத்துவத்தைக் கொடுத்து, அதிக விளைச்சல் ஏற்பட்ட ஒரு காரணத்தினால், மாநிலத்தில் 60 லட்சம் ஏக்கர் பாசனம் உள்ள இடத்தில், 30 லட்சம் ஏக்கர் நிலங்களில் அதிக நெல் விளைச்சல் ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்பை உண்டாக்கிக் கொடுத்ததினால்தான் மக்கள் எங்களை பெருவாரியாக ஆதரித்தார்கள்.

அவர்கள் அதற்கு முன் பட்ட கஷ்டத்தை நன்றாக உணர்ந்தார்கள். ரேஷன் இருந்த காலத்தில் தங்களுடைய குழந்தைகளுக்கு மாலாகாலத்தில் பால் கூட கொடுக்க முடியாமல் குழந்தைகள் அழுது வயிறு விக்किப்போன குடும்பங்கள் இருக்கின்றன. அந்தக் கஷ்டத்தையெல்லாம் குறிப்பாக தாய்மார்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். ரேஷன் கட்டுப்பாட்டை நீக்கியதால் கழகத்தை அவர்களெல்லாம் ஆதரிக்க முன்வந்தார்கள். குழந்தைகளை காலாகாலத்தில் பள்ளிக்கூடத்திற்கு அனுப்ப முடியாமல் கஷ்டப்பட்டது அவர்களுக்குத் தெரியும். ரேஷன் வாங்குவதற்குக் கூட அவர்களிடத்தில் பணம் இல்லை. ரேஷன் பங்கிட்டு முறை இருந்தபொழுது இவ்வளவு கஷ்டத்தை உணர்ந்த மக்களுக்கு, ரேஷன் கண்ட்ரோலை நீக்கியது முக்கியமாக தாய்மார்களுக்கு பெரிய அனுகூலமாக இருந்ததால், கழகத்தினுடைய ஆட்சிக்கு வோட் செய்ய வேண்டுமென்று அவர்களெல்லோரும் தீர்மானமாக இருந்து, கழகத்திற்கு அதிகப்படியான வாக்குகளை அளித்து, பெருவாரியான மெல்லாரியில் கழக உறுப்பினர்கள் இங்கே வந்திருக்கிறார்கள்.

அதேபோல்தான் மத்தியதர வகுப்பினரும் ரேஷன் காலத்தில் பட்ட கஷ்டம் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. பெர்மிட் வாங்குவதற்கு அவர்கள் அதிகாரிகளை அணுகி பட்ட கஷ்டங்களையெல்லாம் அவர்கள் உணர்ந்திருந்த காரணத்தினால், அதிகமான பேர்கள் இந்தத் தேர்தலில் கழக ஆட்சிக்கு ஆதரவு கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

இதைத் தவிர, இந்தத் தேர்தல் எந்த நிலையில் வந்திருக்கிறது என்பதை மக்கள் நன்றாக சிந்தித்துப் பார்த்திருக்கிறார்கள். இன்னும் 1¼ ஆண்டுக்கு பிற்பட்டுத்தான் தேர்தல் நடத்தவேண்டியிருந்தாலும், இந்திரா காந்தி அம்மையாரும், இந்த மாநில முதல் அமைச்சர் அவர்களும் முன்வந்து பதவி காலம் இருக்கும்பொழுதே, மறுதேர்தலை நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்தார்கள். அவர்கள் மக்கள் மீது வைத்திருந்த நம்பிக்கைதான் அதற்குக் காரணம். தாங்கள் செய்த காரியங்களில் மக்களுக்கு திருப்தி உண்டு, அவர்களுடைய ஆதரவு நிச்சயம் தங்களுக்குக் கிடைக்கும் என்ற எண்ணம் அவர்களுக்கு இருந்தது. அதே சமயத்தில் மக்களும் அரசு தங்களுக்காக பல நல்ல காரியங்களைச்

1971 மார்ச் 31] [திரு. குப்பல் கே. எஸ். இராமகிருஷ்ணன்]

செய்திருக்கிறது என்ற உணர்வு பெற்றிருந்தார்கள். அந்த நிலையில்தான் தேர்தல் நடத்தப்பட்டது. அந்த நிலையில் இந்திரா காங்கிரஸ் தலைவர்கள் தேர்தலுக்கு முன்னால் தங்களுடைய திட்டத்தை மக்கள் முன்வைத்தார்கள்.

“முடிசார்ந்த மன்னரும் மற்றுமுள்ளோரும் முடிவில் ஒரு பிடி சாம்பல் ஆகி வெந்து மண்ணாவதும் கண்டுமே

படிசார்ந்த வாழ்வை நிலையென்று கொள்ளாதீர்கள்”

என்று பெரியவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைப் போல் பிறந்த மனிதன் சௌகரியமாக வாழவேண்டும் என்பதை எல்லாரும் உணர்வார்கள். மக்கள் தங்கள் பெண் குழந்தைகளுக்கு தக்க காலங்களில் கல்யாணம் செய்வதற்குக் கூட பணம் இல்லாமல் பொருளாதாரத் துறையில் கஷ்டப் பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலையில் மன்னர்கள் ஒரு நாய்க்குக் கல்யாணம் செய்வதற்கு ரூ. 4, 5 லட்சம் செலவு செய்கிறார்கள். இந்தக் கஷ்டமான நிலையை நீக்கியாகவேண்டும். பணக்காரர்களுக்கும், ஏழைக்கு முள்ள வித்தியாசம் உடனே நீக்கப்படவேண்டும்.

difference between man and man சமதர்ம சோஷலிசத்தை அமுல் செய்வதற்கு தீவிர நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும், இனிமேல் காலம் கடத்துவது கூடாது, ஆகவே உடனே தேர்தல் நடத்தவேண்டும் என்று நினைத்தார்கள். 20 ஆண்டு காலமாக மக்கள் கஷ்டப்பட்டுவிட்டார்கள். இனி காலம் கடத்துவது கூடாது, உடனே தேர்தல் நடத்தவேண்டும், மக்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை சோஷலிச பாணியில் உடனே செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் கொள்கை விளக்கம் செய்தார்கள்.

அந்தக் கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு, அதே ரீதியில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் தேர்தல் நடத்த முன்வந்தது. எப்பொழுதும் எங்களை ஆதரித்து வந்த, எங்கள் கொள்கைகளை ஆதரித்து வந்த மக்கள் இந்தத் தேர்தலிலும் எங்களைப் பெருவாரியாக ஆதரித்தார்கள். எங்களுடைய கொள்கைகளுக்கு முழு ஆதரவு கொடுத்து ஏராளமான மக்கள் தங்கள் வரக்குகளை எங்களுக்கு அளித்து, அதிகமான எண்ணிக்கையில் எங்கள் கழக உறுப்பினர்கள் இங்கே வந்திருக்கிறார்கள். அதனால், இன்றுள்ள நிலைமையில் மக்கள் எங்கள் பேரில் முழு நம்பிக்கையை வைத்திருக்கிறார்கள். ஏழை எளிய மக்கள், நல்ல பல திட்டங்களைக் கழக அரசுதான் செய்ய முடியும் என்ற நம்பிக்கையில் இங்கே எங்களை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதைத் தடை செய்வதற்கான சக்தி இனி எதுவுமில்லை. ஆகவே நாம் செய்யவேண்டிய நல்ல காரியங்களை உடனுக்குடன் தீவிரமாகச் செய்யவேண்டும்.

இந்த நிலையில் நாம் முக்கியமாகச் செய்யவேண்டிய காரியம் உணவு விஷயம். உணவு விஷயத்தில் ரேஷன் கண்டிரோலை நாம் நீக்கிவிட்டாலும், அரிசி விலை சற்றுக் குறையவேண்டும் என்று ஜனங்கள் நினைக்கிறார்கள். பாக்கி 30 லட்சம் ஏக்கரா நிலங்களில் அதிக விளைச்சல் ஏற்படுத்துவதற்கு தீவிரமான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அரிசி விலை சற்று குறைவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உணவுக்கு அடுத்தபடியாக உடை. உடையைப் பற்றி பிரச்சனை கிடையாது. எல்லா வகைகளிலும் உடைகள் ஏராளமாக கிடைக்கின்றன.

[திரு. குப்பல் கே. எஸ். இராமகிருஷ்ணன்] [1971 மார்ச் 31]

உடைக்குப் பிற்பாடு வசிப்பதற்கு வீடு முக்கியம். ஒரு மண்பர் சொன்னார். மண்ணுக்கும் வீடு இருக்கிறது, பாம்புக்கும் வீடு இருக்கிறது. மனித சமுதாயம் வீடு இல்லாமல் நாட்டில் இருக்கலாமா என்று கேட்டார். நாட்டில் எல்லோருக்குமே வீடு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டியது நம்முடைய கடமை.

திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் சொன்னார்கள், வீட்டு வசதி வாரியம் பணக்காரர்களுக்கும், சில நடுத்தர வர்க்கத்தினருக்கும் மட்டும் தான் வீட்டு வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறது. அதை ஓரளவுக்கு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியதுதான். அண்ணா அவர்கள் சொல்லியது போல், மாற்றான் நந்த வனத்தில் மலரும் மல்லிகைக்கும் மணம் உண்டு. அந்த அடிப்படையில் பார்த்தால் அவர்கள் சொல்லியதில் ஓரளவு உண்மை உண்டு. ஆனால், நந்த வனத்தில் டவர் பிளாக் கட்டடங்கள் கட்டியது காங்கிரஸ் மெஜாரிட்டியாக இருந்து ஆட்சி செய்த காலத்தில் தான் என்பதை மாத்திரம் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

இந்த நிலைமையைக் கருத்தில் கொண்டு, ஏழைகளுக்கு பணி செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் தான் கழக ஆட்சியில் குடிசை மேம்பாட்டு வாரியம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆரம்பத்தில் அது சென்னை நகருக்கு மாத்திரம் என்ற நிலைமை இருந்தது. சென்னைக்கு மாத்திரம் அப்படி ஒரு வாரியம் ஏற்படுத்துவது சரியல்ல என்று கருதி, பின்னால் மாநிலத்திலுள்ள எல்லா நகரங்களுக்கும், கிராமங்களுக்கும் பொதுவாக அது செயல்பட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் மாநிலத்திற்கே ஒரு வாரியம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது மிகவும் வரவேற்கக்கூடியது, பாராட்டக்கூடியது. அதற்காக பட்ஜெட்டில் ரூ. 3 கோடி ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். குடிசைவாழ் மக்களை நாங்கள் அணுகி வாக்குகள் கேட்கும் பொழுதும் சரி, மற்ற சமயங்களில் அவர்களை அணுகும் பொழுதும் சரி, அவர்களுடைய நிலைமையைப் பார்த்தால் பரிதாபகரமாக இருக்கும். அவர்களுக்கு சாக்கடை வசதி கிடையாது, காற்று வசதி கிடையாது. இதுமாதிரி சுகாதாரமற்ற நிலையில் அவர்கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். குடிசைவாழ் ஏழை மக்களுக்கு இறங்குவது, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு இறங்குவது மிகவும் பெருமைப்படக் கூடிய காரியம். திரு. ராஜாஜி அவர்கள் நம்மாழ்வார் பாசரம் குறித்து இவ்விதம் கூறியிருக்கிறார்கள்.

“ஈசன் வானவருக்கு என்றால் அது தேசமோ திருவேங்கடத்தானுக்கு நீசனேன் நிறைவு ஒன்றும் பெற்றிலேன் என்கண் பாசம் வைத்த பரமசுடர் ஜோதிக்கே”

அதாவது, ‘தேவலோகத்தில் வசிக்கும் வானவர்களுக்கெல்லாம் தலைவர் என்பதில் ஈசனுக்குப் பெருமை கிடையாது. நீசனான, பொருளாதாரத் திலோ, கல்வியிலோ, ஜாதியிலோ, எதிலும் நிறைவு பெருதவர்களுக்கு நிறைவு பெருத அடியார்களுக்கு, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஏழைகளுக்கு ஈசன், கடவுள் இறங்குகிறார், ஆட்கொள்கிறார் என்பதில் தான் அவருடைய பெருமை அடங்கி யிருக்கிறது’ எனப்பொருள். ஆகவே, ஏழைகளுக்கு, தாழ்த்தப்பட்ட ஜனங்களுக்கு நாம் இறங்கி, அவர்களுக்கு அனுகூலமாக பல திட்டங்களை செயல் படுத்துவது மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. குடிசை சோமைப்புத் திட்டம் அம்மாதிரி வகையில் ஒரு நல்ல திட்டம். அம்மாதிரி நல்ல காரியங்களைச் செய்வதால் அரசுக்குப் பெருமை வரப்போகிறது. இப்படி

1971 மார்ச் 31] [திரு. குப்பல் கே. எஸ். இராமகிருஷ்ணன்]

பல நல்ல காரியங்களை நாம் செய்வோம் என்ற நம்பிக்கையில் தான் அவர்கள் நம்மை இங்கே பெருவாரியான எண்ணிக்கையில் அனுப்பியிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மற்றும் கவர்னர் அவர்கள் உரையில் மின்சார விஷயத்தைப்பற்றி சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தியாவில் நம் நாட்டில் அதிக அளவுக்கு மின்சார இணைப்பு கொடுத்திருக்கிறோம், வீட்டிற்காகவும், பாசனத்திற்காகவும் கொடுத்திருக்கிறோம். இந்தியா முழுவதிலும் உள்ள வேளாண்மை விசையேற்றங்களில் 33 சதவிகிதம் என்பது மிகவும் பெருமைப்படத்தக்க விஷயமாக இருக்கிறது.

தொழில் பிரச்னையை எடுத்துக்கொண்டால், சிறு தொழில் அபிவிருத்தி கார்ப்பரேஷன் அமைந்திருப்பது உண்மையிலேயே பாராட்டத்தக்கது. தொழில் விஷயமாகச் சொல்லும்பொழுது, கோவை, திருச்சி போன்ற நகரங்கள் சமீப காலத்தில் அதிக முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கின்றன. ஆனால், மதுரை மாத்திரம் கொஞ்சம் பின் தங்கியிருக்கிறது என்பது எல்லோரும் உணரக்கூடிய ஒரு விஷயம்.

நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மதுரையில் அதிக அக்கறை செலுத்தி, அதை கார்ப்பரேஷன் ஆக்கியதற்கு நன்றி செலுத்த கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 20 ஆண்டு காலமாக மதுரையை கார்ப்பரேஷனாக மாற்ற வேண்டும் என்று நகரசபை தீர்மானம் போட்டிருந்தும், அது இதுவரையிலும் நிறைவேற்றப்படவில்லை. இப்பொழுது இந்த ஆட்சியில் மதுரையை கார்ப்பரேஷனாக மாற்ற முன்வந்துள்ளதை நான் பாராட்டுகிறேன். அதன் தொடர்ச்சியாக பல நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டியிருக்கும். அதைக் கார்ப்பரேஷனாகச் செய்தால், சுற்றுப்புறத்திலுள்ள இடங்களையும் அதில் சேர்க்கவேண்டும். தண்ணீர் வசதி, சாக்கடை வசதி, மின் வசதி போன்ற வசதிகளையெல்லாம் எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் விஸ்தரிக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். அவைகளுக்கெல்லாம் முன் கூட்டியே வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்து, சீக்கிரம் எல்லா பகுதிகளையும் நல்ல விதமாக அமைப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழில் விஷயமாகச் சொல்லும்பொழுது, கப்பலூரில் 390 ஏக்கரா நிலம் பல ஆண்டுகளாக சர்க்கார் வசம் இருந்தும் எந்த விதமான பெரிய தொழிலும் இதுவரையில் அங்கே ஏற்படுத்தப்படவில்லை. திருச்சியில் பாய்லர் பிளாண்டு, திருவெருமபூரில் பெரிய தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அங்கெல்லாம் ஏராளமான தொழில்கள் பெருகிவந்திருக்கிற நிலைமையில், மதுரை மட்டும் சமீபகாலம் வரையில் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிற நிலைமையை மாற்றி, அங்கே தொழில்கள் அபிவிருத்தி அடையச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மதுரையில் கைத்தறித் தொழிலாளர்கள் நிறைய இருக்கிறார்கள். இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பு நூல்விலை மிகவும் அதிகரித்துவிட்டதால் அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் விஷயமாய் சர்க்கார் என்ன கொள்கை அனுஷ்டிக்கப்போகிறது என்றே தெரியாமல் இருக்கிறார்கள். நாம் கைத்தறியை ஆதரித்துவந்தால், அவர்களுக்கு ஏதாவது ஒரு விதத்தில் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும். ஒரு நெசவாளி ரூ. 100, 200 மாதத்திற்கு வருமானம் பெற வேண்டுமென்றால், அவன் குடும்பத்திலுள்ள மனைவி, பிள்ளைகள் எல்லோரும் நூல் சுற்றினால்தான் அந்த

[திரு. குப்பல் கே. எஸ். இராமகிருஷ்ணன்] [1971 மார்ச் 31]

வருமானம் பெற முடியும். கைத்தறி நெசவாளர் தங்களுடைய தொழிலை நீடித்து செய்ய வேண்டுமென்றால், அவர்களுக்கு ஊக்கமளித்து, தக்க பாதுகாப்பு அளித்து நியாயமான வருமானம் வரும்படி செய்யும்படியான நிலைமையை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும். இல்லை, அந்தத் தொழிலை கைவிடு என்று சொல்வதனால் வேறு தொழில் வைக்க வேண்டும், நெசவாளர்களை கூடியவரையில் சர்க்கார் பணியில் அமர்த்துவதில் முதல் இடம் கொடுக்க வேண்டும். ஆகவே அவர்களுடைய நிலைமைகளை உணர்ந்து செயல் படவேண்டும் என்கிற அவசியத்தை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த கவர்னர் பேருமானுடைய உரையானது நல்ல முறையில் அமைந்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்றைய விவாதத்தில் இருபதுக்கும் மேற்பட்ட உறுப்பினர்கள் கலந்துகொண்டு பேசுவதற்கு முன்வந்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொருவரும் பத்து நிமிஷ அளவில் பேசி முடிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படியானால்தான், ஒதுக்கப்பட்ட நேரத்திற்குள் விவாதத்தை முடிக்கமுடியும். ஆகவே, ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் பேசுவதற்கு எட்டு முதல் பத்து நிமிஷங்களுக்கு மேல் எடுத்துக் கொள்ளாமல் தங்கள் உரையை முடித்துக் கொள்ள முயலவேண்டும்.

அடுத்து, கின்னியூர் தொகுதி உறுப்பினர், திரு. டென்னீஸ் அவர்களைப் பேச அழைக்கிறேன்.

* திரு. என். டென்னீஸ் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களுடைய உரை மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

எனக்கு முன் பேசிய நண்பர்கள் தேர்தலின் வெற்றி, தோல்வி பற்றி மிகைப்படுத்திக் கூறினார்கள். ஜனநாயக நாட்டில், ஆளுங்கட்சி எதிர்க் கட்சியாக மாறுவதும், எதிர்க் கட்சி ஆளுங்கட்சியாக மாறுவதும் சாதாரண விஷயங்கள். ஆளுங்கட்சியே என்றென்றைக்கும் ஆளுங்கட்சியாகவே இருக்கும் என்றோ, எதிர்க் கட்சி எப்பொழுதும் எதிர்க் கட்சியாகவே இருக்கும் என்றோ நினைப்பது சரியாகாது, அப்படி அரசியல் சரித்திரம் கூறவில்லை. நாம் யாவரும் இப்பொழுது சட்டமன்ற அங்கத்தினர்கள், உறுப்பினர்கள். உறுப்புக்கள் யாவும் ஒன்று சேர்த்தால்தான் முழுமை பெறமுடியும். எதிர்க்கட்சி எதிர்ப்பதற்காக இல்லை. ஆளுங்கட்சியின் நிர்வாகத்தை சீராகச், சிறப்பாக, நேர்மையாக, திறமையாக நடத்துவதற்கு, எதிர்க் கட்சிகளின் சேவையும் மிக மிக அவசியமானது என்பதைக் கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எங்கள் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில், இந்த சபையில் ஒரு பொறுப்புள்ள கட்சியாகச் செயல்படும், "constructive criticism" கொடுக்கக் கூடிய கட்சியாக செயல்படும் என்பதைக் கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கவர்னர் உரையில் புரட்சிகரமான திட்டங்களையும் கொள்கைகளையும், புது அம்சங்களையும் எதிர்பார்த்திருந்தேன். ஆனால், எவ்விதமான புரட்சிகரமான திட்டங்களோ, கொள்கைகளோ அல்லது புது அம்சங்களோ இந்தக் கவர்னர்

1971 மார்ச் 31]

[திரு. என். டென்னீஸ்]

உரையில் சொல்லப் படவில்லை. சில பிரச்சினைகள் எடுத்துக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. பிரச்சினைகள் எடுத்துக் கூறப் பட்டிருக்கின்றனவே ஒழிய, அவற்றிற்குப் பரிகாரம் காணக்கூடிய திட்டங்கள் கவர்னர் உரையில் காணப் படவில்லை. அதற்கு மாறாக, மத்திய சர்க்காரின் மேல் பழியைப் போட்டு இந்த சர்க்கார் தன் கடமையிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்வதாகத்தான் தோன்றுகிறது.

கவர்னர் உரையில் விலைவாசி உயர்வைப் பற்றியும், வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் பற்றியும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் அவற்றைத் தீர்க்கத் தக்க திட்டங்கள், வழிவகைகள் குறிப்பிடப்படவில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்க் கட்சியாக இருந்தபோது, தாங்கள் ஆளுங்கட்சியாக வந்தால் விலைவாசி உயர்வைக் குறைப்போம் என்று கூறினார்கள். அதற்கென போராட்டமும் நடத்தினார்கள். இன்றைக்கு கவர்னர் உரையில் விலைவாசி உயர்வைக் குறைக்க உருப்படியாக, ஆக்கமான திட்டங்கள் எடுத்துக் கூறப்படவில்லை. விலைவாசி உயர்வதற்கும், அவற்றைத் தடுத்து நிறுத்தத்தக்க அளவில் திட்டங்கள் கவர்னர் உரையில் எடுத்துக் கூறப்படவில்லை. விலைவாசி உயர்வைத் தடுக்க வேண்டுமானால், உற்பத்தி பெருகவேண்டும். தேவைக்கேற்ற வகையில் உற்பத்தி பெருகியாகவேண்டும். ஜனப் பெருக்கத்திற்குத் தக்க வகையில், வாங்கும் சக்திக்குத் தக்க வகையில் பெருக்கம் இருக்கவேண்டும். அவ்விதமாக இருந்தால்தான், விலைவாசிகளின் உயர்வை தடுத்து நிறுத்த முடியும்.

அவ்வகையான உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கு, திட்டங்களை இந்த அரசு வகுத்திருப்பதாகக் காணவில்லை. பெரிய அளவில் உற்பத்தி பெருக, இந்த அரசு அணைகளைக் கட்டியதாகவோ, அதற்கான திட்டங்களைத் திட்டியதாகவோ கண்டு கொள்ள முடியவில்லை. அவ்விதமாக பெரிய அளவில் தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தியதாகவும் காணமுடியவில்லை. அவ்விதமாக விலைவாசி உயர்வைக் குறைக்க, அரசு பொதுமக்களிடமிருந்து கடன்கள் பெருவதன் மூலமும், சரியான விநியோக முறையின் மூலமும், பதுக்கல் முறைகளை தடுப்பதன் மூலமும் தான் விலைவாசி உயர்வைத் தடுக்க முடியும்.

வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் பார்த்தால், அதைப் போக்க உருப்படியான வழிவகைகளை கவர்னர் உரையில் காணமுடியவில்லை. கவர்னர் உரையில் கம்மிடையே உள்ள வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் பற்றி இந்த அரசு கவலை யுற்றிருக்கிறது என்று குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதைப் போக்குவதற்கான வழிவகைகளை எடுத்துக் கூறவில்லை.

6,500 ஆசிரியர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்கும் திட்டத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. நம் மாநிலத்தில் ஆயிரக்கணக்கான ஆசிரியர்கள் வேலையில்லாமல் திண்டாடும்போது, மேற்கூறிய வேலையளிக்கும் திட்டம் மாத்திரம் திருப்தி அளிப்பதாக இருக்காது. அதுவும் நேரிடையாக ஆசிரியர்களாக நியமித்தால் அது மிகவும் நலமாக இருக்கும். ஒரே ஆசிரியர் படிப்பு யோக்கியதை உள்ளவர்களை, ஒரே எக்ஸ்பிரியன்ஸ் உள்ளவர்களைத் திரும்பவும் ஆசிரியர்களாகப் பயிற்சித் திட்டத்தின் மூலம் மறுபடியும் சந்தர்ப்பம் கொடுப்பது என்பது சரியாக இருக்காது. நேரிடையாக அவர்களை ஆசிரியர்களாக எடுப்பது நல்லது. இல்லாவிடில், இது குழப்பத்தை உண்டுபண்ணும். ஆசிரியர்கள் யாவரையும் நேரிடையாக நியமித்துவிடுவது நன்மை பயப்பதாக இருக்கும்.

[திரு. என். டென்னீஸ்]

[1971 மார்ச் 31]

ஆசிரியர்களிடையே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் போக, ஆசிரியர்-மாணவர் விசித்ததை நிர்ணயிக்க வேண்டும். ஆசிரியர்-மாணவ விசித்ததை எவ்வளவு இருக்கவேண்டும் என்று நிர்ணயித்து, அதன் மூலம் ஆசிரியர்களை நியமித்தால், வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒருவாறு போக்கமுடியும், இப்பொழுது நாம் பார்க்கும்போது, ஆசிரிய-மாணவ விசிதம் சரிப்படுத்தப் படவில்லை. எத்தனையோ பள்ளிக்கூடங்களில் ஆசிரியர்கள் மாதக்கணக்காக நியமிக்கப் படாமல் இருக்கிறது. காலி இடங்கள் நிரப்பப் படுவதில்லை. நூற்றுக்கணக்கான மாணவர்கள் இருக்கும் இடத்தில் ஒரு சில ஆசிரியர்களே இருக்கிறார்கள். ஆகவே, ஆசிரிய-மாணவ விசித்ததை சீராகச் செய்து, தவறாமல் ஆசிரியர்களையும் உடனுக்குடன் நியமித்தால் அவர்களிடையே உள்ள வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கு வழி வகுத்ததாக இருக்கும் என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன்.

எஞ்சினியர்களுடைய நிலைமையும் அப்படியேதான். இன்னும் சேலம் உருக்காலை பிரதமரால் தொடங்கப்பட்டுள்ளது என்று குறிப்பிட்டிருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். வரவேற்கத்தக்கது. ஆனால் உருக்காலையின் செயலாற்றல் மிகவும் மந்தகரமாக இருக்கிறதென்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். உருக்காலையின் வேலை வேகமாகச் செயல்படுவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கன்னியாகுமரி மாவட்டமானது தொழிற்சாலைகளை இல்லாத ஒரு மாவட்டமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அந்த மாவட்டத்தில் ரப்பர் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்துவதற்கான மிகவும் வசதியான அளவில் மூலப்பொருள்கள் எல்லாம் கிடைக்கின்றன. அந்த மாவட்டம் ரப்பர் பயிர் செய்யும் மாவட்டமாக இருக்கிறது. பைபர் இண்டஸ்ட்ரிஸ், Match இண்டஸ்ட்ரிஸ் அமைப்பதற்கும் வழி வகுக்கலாம். அரசு இதைக் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாய அபிவிருத்தியை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால், விவசாயத்தில் சிறிய விவசாயிகள், ஏழை விவசாயிகள் இவர்கள் எல்லாம் கடன்பெறுவதற்கு இப்போது கஷ்டம் ஏற்படுகிறது, உரம் பெறுவதற்கும் மிகுந்த கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, அம்மாதிரியான குறைகளைப் போக்க வேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பட்டினங்கால் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தில் பல இடங்களில் கிளைக் கால்வாய்கள் அமைக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. அதேமாதிரி ஸ்லாய்ஸ் அமைக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. கிளைக்காவாய்களையும் ஸ்லாய்ஸ்களையும் அமைக்க சர்க்கார் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதுதான் அதற்குரிய காலம் என்பதையும் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, மின்சாரத்தை எடுத்துக்கொண்டால், இந்த மாநிலத்தில் எல்லா ஊர்களுக்கும் எப்போது மின்சாரம் கொடுக்கப்படும் என்பது குறிக்கப்படவில்லை. மின்சாரத் திட்டத்தில் தெரு விளக்குகள் அமைப்பதற்கு அதிக காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. இந்த மாநிலத்தில் எங்கு பார்த்தாலும் ப்யூஸ் ஆன பல்புகள் காணப்படுகின்றன. அந்த பல்புகள் எல்லாம் மாற்றப்படவே இல்லை. அவைகளையெல்லாம் மாற்றுவதற்கு அரசு ஆவன செய்யவேண்டும்.

1971 மார்ச் 31]

[திரு. என். டென்னிஸ்]

கன்னியாகுமரி மாவட்டமானது ரயில் தொடர்பே இல்லாத மாவட்டமாக இருந்து வருகிறது. கன்னியாகுமரி மிகவும் முக்கியமான இடமாக அமைந்திருக்கிறது. இந்தியாவில் சரித்திரப் புகழ்பெற்ற இடம். இந்த இடத்திற்கு இந்தியாவின் பல பாகங்களிலிருந்தும், வெளிநாடுகளிலிருந்தும் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் தினந்தோறும் வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவ்வளவு முக்கியமான இடத்திற்கு ரயில் பாதை அமைப்பது மிகவும் முக்கியமான காரியம் என்பதை இப்போது இந்தச் சபையின் மூலமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, குளச்சல் துறைமுகத்தை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும். இது ஒரு பழைய துறைமுகம். அடுத்து, தேங்காய்பட்டினத்தைத் துறைமுகமாக அமைக்கலாம்.

இறுதியாக, கன்னியாகுமரி மாவட்டம் மெடிக்கல் காலேஜ், அகரிகல்ச்சரல் காலேஜ் இல்லாத மாவட்டமாக இருக்கிறது. இந்தக் குறைபாடுகளையெல்லாம் தீர்க்க அரசு வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தச் சபையில் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளித்த பேரவைத் தலைவருக்கு என்னுடைய நன்றியைக் கூறிக்கொண்டு, உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. பி. பொன். சொக்கலிங்கம்: மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாமன்றத்தில் கனம் ஆளுநர் அவர்கள் ஆற்றிய பேருரையின் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்து, எங்கனையெல்லாம் உருவாக்கி, இந்த மாமன்றத்திற்கு வருகின்ற வகையில் ஆளக்கூடிய மாமேதை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் புகழ், ஓங்குக என்று கூறி, என்னுடைய உரையை இங்கே துவக்குகிறேன். அத்துடன் நம்முடைய தமிழக முதல்வர் கலைஞர் அவர்களுக்கும், அவரைச் சார்ந்துள்ள அமைச்சர்களுக்கும் என்னுடைய தொகுதி வாக்காளப் பெருமக்களுக்கும் இந்த மாமன்றத்தின் மூலமாக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கனம் ஆளுநர் அவர்கள் உரையின்மீதும், தமிழக முதல்வர் அவர்களுடைய உரையின்மீதும் இங்கே நான்கைந்து நாட்களாக காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் பங்கு கொண்ட விவாதத்தைக் கேட்டீர்கள். நானும் அதிலே பங்குகொண்டு, ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையை—வாவுசெலவுத் திட்டத்தை—முழு மனதோடு வரவேற்பதுடன், இங்கே என்னுடைய கருத்துக்களையும் கூற விரும்புகிறேன்.

சிதம்பரம் தொகுதியில் இருபது ஆண்டுக் காலமாக காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்கள் இருந்த இடம் என்பதை முதலில் தெளிவாகச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்தத் தொகுதியில் இருபது ஆண்டுக்கால சரித்திரத்தில், இந்த மன்றத்தில் வீற்றிருந்த அந்தத் தொகுதி உறுப்பினர்கள் அப்பகுதி மக்களுடைய குறைபாடுகளைக் களைந்தார்களா என்று பார்த்தால் ஒன்றும் செய்யவில்லையென்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். தமிழகத்தை இருபதாண்டுக் காலமாக ஆண்டிருந்த காங்கிரஸ் ஆட்சியில் அந்தப் பகுதி மக்களின் குறைகள் நிவர்த்திக்கப்படவில்லையென்பதை நான் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்கள்தான் தொடர்ந்து 1952-லிருந்து இருந்து வந்திருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும், அந்தப் பகுதிகளுக்கு எந்தவித சௌகரியத்தையும் ஏற்படுத்தவில்லை. அந்தத் தொகுதியிலுள்ள மக்கள் குறைபாடுகளைச் சொல்லவேண்டுமானால், அடுக்கடுக்காகச் சொல்ல முடியும்.

[திரு. பி. பொன் சொக்கலிங்கம்]

[1971 மார்ச் 31]

தஞ்சை மாவட்டத்தின் அருகாமையில் இருக்கிற சிதம்பரம் தொகுதியில் உள்ள மக்கள் விவசாயத்தில் அதிக அக்கறை கொண்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். வீராணம் ஏரி அங்கேதான் இருக்கிறது. அந்த வீராணம் ஏரியிலிருந்து இன்றைக்குச் சென்னைக்குக் குடிதண்ணீர் கொண்டுவர திட்டம் வகுத்து ஸ்டீல்கள் நடைபெற்றுவருகின்றன. வீராணம் ஏரியிலிருந்து தண்ணீரை சென்னைக்குக் கொண்டுவந்துவிட்டால், அந்தப் பகுதியிலுள்ள மக்கள், விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்றெல்லாம் தேர்தல் காலத்திலே காங்கிரஸ் கட்சியினர் பறை சாற்றினார்கள். வீராணம் ஏரியிலிருந்து சென்னைக்குக் குடிதண்ணீர் கொண்டு போவதால், அந்தப் பகுதி மக்கள் பாதிக்கப்படமாட்டார்கள் என்பதை நிரூபிக்கும் வகையில் நாங்கள் எல்லாம் தெளிவான முறையில் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறோம். இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், காங்கிரஸ் கட்சிதான் இந்த நாட்டிலே ஏழை, எளிய மக்களுக்காக பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதாக இரண்டு மூன்று தினங்களாக இங்கே காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் பேசிக்கொண்டு வருகிறார்கள், அவர்களுடைய கூற்று தவறு என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு முன்பாக, தூறு வருஷங்களுக்கு முன்பாக இராம லிங்க அடிகள், “உண்ணவோ உணவில்லை, உடுக்கவோ உடையில்லை; படுக்கவோ பழம்பாய்க்கும் கதியில்லை” என்பதாக இந்த நாட்டு மக்களின் நிலைமையைப் பற்றிப் பரடியிருக்கிறார்கள். அந்தப் பெரியார்களின் கனவுகளையெல்லாம் நனவாக்கும் வகையில்தான் நமது மாமேதை அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காட்டிய வழியில் கலைஞர் அவர்கள் இந்த அரசுப் பொறுப்பை ஏற்று பாடுபட்டு வருகிறார்கள். தமிழக மக்களுக்கு உணவுப் பஞ்சம் ஒருகாலத்தில் கேள்விக்குறியாக இருந்தது. இன்றையதினம் அந்த நிலையை பசுமைப் புரட்சி மூலமாக இந்த அரசு போக்கியிருக்கிறது. இவற்றையெல்லாம் ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், நம்முடைய சதந்திராக்கட்சி உறுப்பினர்கள், உணவுப் பற்றாக்குறை, உணவுப் பற்றாக்குறை என்று பேசினார்கள்.

கடந்த இருபதாண்டுகாலத்தை எடுத்துக்கொண்டால், சிதம்பரம் வட்டத்தில் உற்பத்தியாகும் நெல் அளவு இன்றையதினம் முற்போக்கான நிலையில் இருக்கிறது என்பதைத் தெளிவாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். உற்பத்தியான நெல் விலைபோகாத அளவிற்கு ஏராளமாக முடங்கிக் கிடக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு இந்த மன்றத்தின் மூலமாக எடுத்துச் சொல்கிறேன். காங்கிரஸ் கட்சியினர் தேர்தல் காலங்களில் ஒரு கயிறிலே பாணையைக் கட்டி, பக்கத்திலே ஒரு படியைக் கட்டி, ஒரு ரூபாயையும் கட்டி பக்கத்திலே ஒரு சாட்டையையும் கட்டி வைத்துத்தான் வாக்காளர்களைச் சந்தித்தார்கள். அவர்கள் கோஷம் எல்லாம் பவிக்கவில்லை. அரிசி ஏராளமாக கிடைக்கிறது என்பதைப் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன். அரிசிப் பற்றாக்குறையைப் போக்கிய தமிழக அரசைப் பார்த்து, அரிசிப் பற்றாக்குறையைப் போக்க பஸ் இடங்களில் நல்ல முயற்சிகளை எடுத்து வெற்றி கண்ட தமிழக அரசைப் பார்த்து, காங்கிரஸ்காரர்கள் விதியோரங்களிலும், பாதையோரங்களிலும்தான் மிகக் கேவலமாக பழித்துப் பேசினார்கள். இந்த மன்றத்திலேகூட அவர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை தெளிவாக எடுத்துச்சொல்லாமல் இப்படிப்

1971 மார்ச் 31]

[திரு. பி. பொன் சொக்கலிங்கம்]

பட்ட குறைபாடுகளைத்தான் மீண்டும் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்த மன்றத்தின் தலைவர் மூலமாக பெருமையோடு, மிகவும் ஆத்திரத்தோடு நானும் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1949-ம் ஆண்டில் எங்களைப்போன்ற இளைஞர்கள் எல்லாம் காங்கிரஸ் கட்சியிலிருந்து பணியாற்றினோம். 1949-க்குப் பின்னால் உத்தமர் கார்தியடிகளை நாதாரம் கோட்டிலே என்ற வெறியன் சுட்டுக் கொன்ற நேரத்தில் வெளியேறினோம் என்பதை இன்றைய காங்கிரஸ்காரர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நாங்கள் காங்கிரஸ் கட்சியில் இருந்த காலத்தில் காலையில் எழுந்ததும் நூல் நூற்றுவிட்டுத்தான் பின்னர் எங்களுடைய சொந்த வேலைகளைக் கவனிப்போம். ஆனால் இன்றையதினம் இருக்கிற காமராஜ் காங்கிரஸ்காரர்கள் என்ன செய்கிறார்கள்? இந்த நாட்டிலே சோஷலிச சமதர்மத்தைக் காணப் பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிற இந்த அரசையும், சோஷலிசத்தில் நம்பிக்கை கொண்டுள்ள தானைத் தலைவர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களால் அமைக்கப்பட்டு, இன்றையதினம் முதல்வர் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும் நமது கலைஞர் அவர்களையும் தேர்தல் காலத்திலே என்னென்ன செய்தார்கள் தெரியுமா? நமது கலைஞர் அவர்கள் என்னுடைய தொகுதிக்கு தேர்தல் பிரச்சாரத்திற்காக வந்த நேரத்தில் காங்கிரஸ் கட்சியினர் சின்னஞ்சிறிய கற்களை குவித்து வைத்துக் கொண்டு எங்களுடைய தலைவர்களை மீது வரசி இறைத்தார்கள். நாங்கள் அவற்றையெல்லாம் பொறுத்துக் கொண்டிருந்ததற்குக் காரணம், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எங்களுடைய காலத்திலே தந்துவிட்டுப்போன கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடுதான். அதன் காரணமாக அவர்கள் செய்த கொடுமைகளையெல்லாம் ஏற்று பொறுத்துக்கொண்டிருந்தோம். காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய எண்ணமெல்லாம் எப்படியாவது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை ஒழித்துக் கட்ட வேண்டுமென்பதுதான். அதற்காகத்தான் அவர்கள் ஒரு கூட்டணியை வைத்துக்கொண்டு, பல இடங்களிலும் தாறுமாறாகப் பேசினார்கள், மிகவும் கேவலமாகப் பேசினார்கள், எழுதியும் வந்தார்கள்.

எனவே மன்றத் தலைவர் அவர்களே, தங்கள் மூலமாக நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட ஒரு அராஜகத் தன்மை மீண்டும் இந்த நாட்டில் தலை தாக்குவதற்கு இடம் அளிக்காத வகையில் நீங்கள் ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்து தரவேண்டும் என்பதாக மிக்க பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக சிதம்பரம் தொகுதியில் வீரணம் ஏரிக்கு மேற்கே திருமுட்டம் பகுதியிலுள்ள கிராமங்கள் நீர்ப்பாசன வசதியில்லாமல் இருக்கிறது. அங்கே குழாய்க் கிணறுகள் அமைத்துக்கொடுத்தால் அந்தப் பகுதி விவசாயிகளுக்கு மிகவும் ஊக்கமாகவும், உற்சாகமாகவும் இருக்கும். நல்லமுறையில் அங்கே விவசாயம் செய்வதற்கு வழியேற்படும்.

அடுத்து, அந்தப் பகுதியில் சாலைவசதிகள் சிறப்பாக இல்லை. பல ஆண்டுக் காலமாக காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்களே சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்து வந்த காரணத்தினால் அந்தத் தொகுதி மக்களுடைய குறைபாடுகள் பல கவையப்படவில்லை. கடந்த நான்காண்டுக் காலமாகத்தான் தமிழக அரசு என் போன்ற தொண்டர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க சிலபல வசதிகளைச்

[திரு. பி. பொன். சொக்கலிங்கம்]

[1971 மார்ச் 31]

செய்து தந்திருக்கின்றது. இன்னும் ஏராளமான வேலைகள் செய்யப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. நெடுஞ்சாலைத் துறையை எடுத்துக்கொண்டால் சீரப்பாளையம் முதல் ஓரத்தூர் வரையில் உள்ள தென்கரை முழுவதும் மிகவும் பாழ்ப்பட்ட நிலையில் இருக்கின்றன. ஓரிரு மாதங்களுக்கு அந்தக் குறை களையப்படவில்லை என்றால், வெள்ளம் ஏற்பட்டால் சிதம்பரமும் அதைச் சுற்றியுள்ள தூறு கிராமங்களுக்குமேல் பாழாகக் கூடியநிலைமை இருக்கிறது. அதை உடனடியாகச் செப்பிப்படுத்தாவேண்டுமென்று இந்த மாமன்றத்தின் மூலமாக அரசுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இங்குள்ள அத்தனை பேர்களுக்கும் சிதம்பரம் தொகுதியைப்பற்றி நன்றாகத் தெரியும். தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திற்குக் கொடுக்கிற சலுகைகளை தென்னாற்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த இந்தச் சிதம்பரம் வட்டத்திற்கும் கொடுத்தால் ஏராளமான அளவுக்கு உணவு உற்பத்தியை அந்த வட்டம் பெருக்கிக் கொடுக்கும் என்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து அந்தப் பகுதியில் முடிகண்டநல்லூரிலிருந்து கடலையாற்றூர், ஆனந்தகுடி வழியாக விருத்தாசலத்திற்கு சுமார் 18 மைல் நீள சாலை இருக்கிறது. அதைச் சிறப்பாக செப்பிப்பட்டுக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கூறி எனக்கு இந்த அளவு பேச அனுமதி தந்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* THIRUMATHI ALDA M. FOWLER: Mr. Speaker Sir, I thank you for giving me this opportunity to record my thanks to His Excellency the Governor for the honour he has done me in nominating me to the seat for the Anglo-Indian Community. I also want to thank the Hon. Chief Minister and his Cabinet for approving the nomination. I consider it a great privilege and honour to be here to represent my community. I should also like to add my thanks to the various Members of this House who have extended to me such warmth, friendship and goodwill. For all this I am most grateful. I would like to make a few observations on two subjects which are dear to my heart.

I speak for the handicapped people of this State. I am afraid I do not know the number in Tamil Nadu because I have tried to find out and have not yet arrived at the figure. But I do know that out of 6- $\frac{1}{4}$ million handicapped persons of our vast country, Tamil Nadu must have its full and fair share. The Government of Tamil Nadu has been following grass-root policies. They are not afraid to take brave and bold steps. But I am not aware if the same plan is being applied to the vast number of our disabled people. We have our lepers, our blind, our deaf and mute, our orthopaedically handicapped, paraplegics, amputees and all the various stages of persons suffering from various disabilities.

Sir, if we are to continue the same slow programme of attending to the needs of these people and (they are our people) it may take about 100 years or so, in order to give them some hope for the future. Some people have found that the disabled person when trained is able quite efficiently to carry out certain

1971 மார்ச் 31]

[Thirumathi Alda M. Fowler]

skills and institutions are by no means poorer for having trained and used these disabled persons. We have only to visit these institutions to find it out.

May I suggest that while we tackle programmes like slum clearance which is a very wonderful thing, some such alternative programme should be applied for our disabled people. More than that we should go into the cause of certain disabilities. Poliomyelitis need not be there if our children are immunised. If we should have compulsory immunisation in this State, then Tamil Nadu will be the first in this whole country to achieve a great thing. There is no such thing as compulsory immunisation in the whole of our country and yet other countries have stopped this scourge which paralysed so many little children. Tamil Nadu has many 'first' to its credit. By having compulsory immunisation, it would add to its many "firsts" and add one more achievement to its credit.

Next I would like to talk about my own community. They are not politically minded. That is not our genius. For some reason or other we do not lend our efforts to politics. But we hope to serve in whatever capacity lies at hand. Then, Sir, I feel that you have in us a devoted and hard-working people. I feel that better understanding should be brought about. I feel that they are as much yours in care as the other communities of this proud State. I feel that attention should be given to the needs of this community.

I feel that it is not physical alleviation that is so important though it is important. If you do not hear of complaints it does not mean that they are not there. It means that those people who do suffer injustice or who are overlooked in various ways, prefer to suffer in silence and that of course we do not want. So I would suggest most respectfully that we create for them a climate of goodwill and an atmosphere of security so that they may be happy to live here and to work to the best of their ability and to contribute to the good and prosperity of this State of Tamil Nadu.

* திரு. எஸ். வடிவேல் : சட்ட மன்றப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டந்த 24—3—1971-ந் தேதியன்று இரு சபைகள் சேர்ந்த அவையில் ஆளுநர் அவர்கள் உரை நிகழ்த்தியதை நன்றியுடன் வரவேற்கிறேன். கவர்னருடைய உரை என்பது சபைக்கு முன்னால் வைத்து மக்களுக்கு அறிவிப்பதாகும். நடந்து முடிந்துள்ள தேர்தல்களில் பல்வேறு சோதனைக் கிடங்குகளைத் தாண்டி தர்மம் வென்றிருக்கிறது.

நம் நாட்டின் வரலாறு இதுவரை கண்டிராத ஒரு புதுமை நடந்துள்ளது. இந்தத் தேர்தலில், ஜாநிய அரசியலுக்கு சமாதி கட்டிச் சமதர்மப் பாதைக்கு வழிகாட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஏழை எளியவர்கள், பாமர மக்கள், படிக்காதவர்கள், படித்தவர்கள், பண்ணையடிமையில் பல் ஆண்டுக் காலமாய் கொத்தடிமையாக இருந்த விவசாயத் தொழிலாளர்கள் விவசாயிகள்,

[திரு. எஸ். வடிவேல்]

[1971 மார்ச் 31]

மாணவர்கள், நடுத்தர வர்க்கத்தைச் சார்ந்த அனைவரும் சேர்ந்து எண்ணிப் பார்க்காத அளவுக்குத் தீர்ப்பு அளித்திருக்கிறார்கள். இந்த மக்களின் தீர்ப்பு எதைக் காட்டுகிறது என்பதை நாம் ஆழ்ந்து சிந்தித்துப் பார்க்கக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். இளந் தலைமுறையினரான இளைஞர் ஆற்றிய பணியிணையும் எதிர்காலத்தில் நவீன சமுதாயத்தை உருவாக்கத்துடித்து நிற்கும் இதயங்களுக்கும் ஏழையின் இதயக் கோவிலாக நம் கலைஞர் இருந்து நமது அரசு நல்ல பல திட்டங்களைக் கொண்டுவருமென்று நம்புகிறேன்.

வேளாண்மைத் துறையில் அரசின் பெரு முயற்சியால் உணவு உற்பத்தியில் தமிழகம் தன்னிறைவு பெற்றிருக்கிறது என்று கருதப்படுகிறது. இந்த நாடு சுதந்திரம் அடைந்ததற்குப் பிறகு நிலச்சட்டங்கள் பல்வேறு சட்டங்கள் கொண்டுவரப்பட்டு இருக்கின்றன. அந்தச் சட்டங்களினால் சாதாரண நிலையில் உள்ள பாடுபடக்கூடிய குடியானவர்களுக்குப் பலன் கிடைக்கவில்லை. 1947-ஆம் ஆண்டில் ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டமும், 1948-ஆம் ஆண்டில் ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டமும், 1949-ம் ஆண்டிலே ஜமீன் விவசாயிகள் பாதுகாப்புச் சட்டமும் 1952-ஆம் ஆண்டிலே பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டமும், 1955-ஆம் ஆண்டில் நில வெளியேற்றத்தடைச் சட்டமும், 1956-ஆம் ஆண்டிலே குடியானவர்கள் பாதுகாப்புச் சட்டமும், நியாயவாரச் சட்டமும், இனம் சட்டமும் காங்கிரஸ் ஆண்டிருந்த காலத்திலே 30 ஏக்கர் என்ற உச்ச வரம்புச் சட்டமும், கையேறுவாரம் மாட்டுவாரச் சட்டமும் இன்றைய நமது அரசு நியாயக் கூலிச் சட்டம், 15 ஏக்கர் உச்ச வரம்புச் சட்டம் என்று இத்தனை சட்டங்களும் கொண்டுவரப்பட்டும் பாடுபடுபவரின் வாழ்வில் மாறுதல் இல்லை. இவையெல்லாம் சட்டப் புத்தகத்தை அலங்கரித்தனவே தவிர, சமுதாய வாழ்வை அலங்கரிக்கவில்லை. எம்பெருமான் என்ற வார்த்தையில் எம் என்பதை எடுத்துக்கொண்டால் 'எ' யும் 'ம்' என்றும் இருக்கின்றன. 'எ' என்ற எழுத்துப்பிறகு 'ம்' என்று மட்டும் போட்டுவிட்டு புள்ளி வைக்காமல் விட்டுவிட்டால் 'எம்பெருமான்' என்று ஆகிவிடும். அதைப்போன்றுதான் எந்த இடத்திலே புள்ளிவைக்கவேண்டுமோ அந்த இடத்திலே வைக்காததால் தான் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

பட்டினி கிடக்கும் விவசாயத் தொழிலாளர்களின் கைக்கட்டை முதல்வர் அவர்கள் இந்தச் சமயத்திலே அவிழ்த்துவிட்டு உற்பத்தி பெருக வகைசெய்ய வேண்டும். இன்றைக்கு உள்ள கோயில் நிலங்கள், மடங்கள் நிலங்கள் இவற்றை, உழுகின்றவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்ற முறையிலே அரசாங்கத்தின் நிர்வாகத்திற்குக் கொண்டுவரவேண்டும். கோயில்களை அவர்கள் உள்ளப் பூர்வமாக வணங்கவில்லை. சாதாரண மக்கள், உழுகின்றவர்கள் பாமர மக்கள்தான் உண்மையிலேயே இன்றைக்கு கடவுளை உள்ள பக்தியுடன் வணங்குகிறார்கள். அவர்கள்தான் தனக்குக்கிடைக்கும் கதிரை குஞ்சக் கதிராகக் கட்டி காளியம்மனுக்கும் மாரியம்மனுக்கும் வைத்து வணங்குகிறார்கள். இரண்டு ஆடு வைத்திருந்தால் அதிலே ஒரு ஆடு சாமிக்கு என்ற முறையிலே வைக்கிறார்கள். இப்படியெல்லாம் சாதாரண மக்கள்தான் விவசாய மக்கள், பாமர மக்கள்தான் தெய்வத்தைப் பலவாறாக வணங்குகிறார்களே தவிர நிலப்பிரபுக்கள், மடாதிபதிகள் உண்மையிலேயே வணங்குவதில்லை. எனவே கோயில்களின் பெயரால் மடங்களின் பெயரால் தருமபுர

1971 மார்ச் 31]

[திரு. எஸ். வடிவேல்]

ஆதினங்களும் பண்டார சன்னதிகளும் நிலங்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை மாற்றவேண்டுமானால் நம்முடைய அரசு உடனடி கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

வேளாண்மைத் துறையில் தன்னிறைவு கண்டிருந்தாலும், உணவு எல்லோருக்கும் கிடைக்கும்படி வழிசெய்தாக வேண்டும். வறுமையின் கடைக்கோடியில் வாழும் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் இன்னும் வயிரூ உண்ணவில்லை என்பதை நான் இந்தச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். 1952-இல் சட்ட மன்றத்திலே நான் இருந்திருக்கிறேன். அன்றைக்கு அமைச்சர்களாக இருந்தவர்களிடம் மக்களைப்பற்றிச் சொன்னால், வறுமையைப் பற்றிச் சொன்னால் மக்களின் நிலையைப் புரிந்துகொள்ளமுடியாதவர்களாக இருந்தார்கள். இன்றைக்கு ஏழைகளின் இதயத்தை நன்றாகப் புரிந்த கலைஞர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர் பிறந்த சொந்த ஊரான திருக்குவளை கிராமத்தில் எத்தனையோ அரிசனத் தொழிலாளர்கள் குடும்பங்கள் ஒரு வேளை பட்டினியுடனும், ஒரு வேளை கஞ்சியுடனும் இருக்கிறார்கள். அந்த மாவட்டத்திலேதான் அரிசி மலைபோல் இருக்கிறது. ஆனால் அந்த அரிசி அடுப்புக்கு வருவதற்குத் தடை இருக்கிறது. இதைப்பற்றி ஆழமாகச் சிந்திக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த வகையிலே விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குப் பலன் கிட்டுகின்ற வகையில் குறைந்தபட்சம் ஐம்பது குழி நிலம் குடியிருக்கிற நிலங்கள் கிடைக்கச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடந்த இருபத்தைந்து ஆண்டுகளில் பல்வேறு நிலச்சட்டங்கள் வந்த போதிலும் பலன் இல்லை. கிழத் தஞ்சை நியாயக் கூலிச் சட்டம் வந்திருக்கிறது. அதைத் தமிழகம் பூராவுக்கும் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நெப்பத்தார், பாலய்யர் கிராமங்களிலே ஒவ்வொரு முறையும் கூலிப் பிரச்சினைகள் வருகின்றன. போலீஸ்காரர் அவர்கள் தயவிலே இருக்கிறார்கள், அதிகாரிகள் அவர்கள் தயவிலே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் தொழிலாளர்களை மிரட்டுகிறார்கள். இதைத் தவிர சர்க்கார் காரியாலயத்தில் இருக்கிறவர்களும் அவர்களுக்கு வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள், மத்திய சர்க்கார் காரியாலயத்திலே இருப்பவர்களும் அவர்களுக்கு வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள், எல்லோரும் சேர்ந்து மிரட்டுவதால் அவர்களுக்குச் சரியாக கூலி கிடைக்காத நிலைமை இருக்கிறது. இதையும் அரசாங்கம் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நமது அரசு காலத்திலேயே குடிமனையில்லாதவன் தமிழ்நாட்டில் இல்லையென்ற நிலைமையை உண்டாக்க வேண்டும்.

சென்னையைச் சார்ந்துள்ள வேளச்சேரி கிராமத்தில் உள்ள பிளாஸ்டிக் தொழிற்சாலையை ரொமேஸ் காந்தி என்பவர் நடத்துகிறார். அங்கே ஆண்களும் பெண்களுமாக 40 பேர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அந்தச் சங்கச் செயலாளர் சுப்பிரமணியத்தை நான்காம் தேதி சஸ்பென்ட் செய்து விசாரணை நடத்தவில்லை. அதனால் 26-ஆம் தேதி முதல் அமைதியாக வேலை நிறுத்தம் நடக்கிறது. அங்கே போலீஸ் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் அத்தொழிலாளர்களை மிரட்டுவதாக என்னிடம் கூறினார்கள். அவர்களுக்குத் தினக்கூலி ரூ. 2.50 தான் கிடைக்கிறது. மாதச் சம்பளம் 250 ரூபாய் இருக்கவேண்டுமென்றாலும் அங்கே தினக்கூலி 2½ ரூபாய்தான் கிடைக்கிறது. எனவே கூலியை 2½ ரூபாயி

[திரு. எஸ். வடிவேல்]

[1971 மார்ச் 31]

விருந்து அதிகப்படுத்த அரசு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தொழிலாளி-முதலாளி தகராறில் சமாதானமாகிவிட்டால் போடப் பட்டுள்ள வழக்குகளை வாபஸ்பெற அரசு உத்தரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையிலும் தஞ்சை மாவட்டம் பெரிய நெற்களஞ்சியம் என்ற பெயர்தானே தவிர ழீர்காழித் தொகுதியைப் பொறுத்தவரையிலே அங்கே தொடர்ந்து காங்கிரஸ் உறுப்பினர் இருந்து, சென்ற சட்ட மன்றத் தேர்தலிலே கூட்டணி உறுப்பினர் அந்தத் தொகுதிக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர் அந்தத் தொகுதியைச் சரிவர கவனிக்கவில்லை என்ற புகார்கள் என்னிடத்திலே பல இடங்களிலும் சொல்லப்பட்டன. கொடியம் பாளையம், கோட்டைமேடு என்ற இடத்தில் உள்ள மக்கள் கடல் கடந்து ஒரு மைல் தூரம் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்காக விசைப்படகுகள் விடவேண்டும், அதற்காக ஆட்களும் நியமிக்கப்படவேண்டும். அங்கே இருப்பவை எம்.ஜி.ஆர். மன்றம் கலைஞர் மன்றம், அண்ணா மன்றம் ஆகிய மூன்று மன்றங்கள்தான். அங்கிருக்கும் 3,000 மக்களும் தங்கள் வாக்குகளை முற்போக்குக் கூட்டணிக்குத்தான் போடுகிறார்கள். அம்மாதிரி இருக்கின்ற அந்த இடத்திலுள்ள பின்தங்கிய மீனவர்கள் நிலைமையைக் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். பழையாறு என்ற இடத்தில் ஆயிரக் கணக்கான மீனவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மீனைப் பிடித்துக்கொண்டு நீந்தி வரவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. எனவே அங்கே ஒரு பாலம் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தீர்காழி மருத்துவமனையில் லேடி டாக்டர் இல்லாமல் பிரசவத்திற்கு வருகிறவர்களுக்குச் சிரமமாக இருக்கிறது என்று அங்கேயுள்ளவர்கள் என்விடம் புகார் சொன்னார்கள். எனவே அந்த மருத்துவ மனையைப்பற்றி நம்முடைய சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த சட்டமன்றத்திலே ஒரு பெரிய மகிழ்ச்சி எனக்கு என்னவென்றால் 1952-ஆம் வருஷத்திலே பார்த்ததற்கும், இன்றைக்குப் பார்ப்பதற்கும் பார்த்தால் ஏழை எளிய மக்களின் தன்மையைப் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய அமைச்சர்களாக இன்றைக்கு இருக்கிறார்களே என்பதில் எனக்குப் பெருமகிழ்ச்சி. 1952-இலே தமிழிலே எழுத வேண்டுமென்றால், தீர்மானம் கொடுக்க வேண்டுமென்றால், தமிழிலே கேள்விகள் போட வேண்டுமென்றால் மிகவும் சிரமமாக, சிக்கலாக இருந்தது. ஆனால் இன்றைக்குத் தமிழ் மொழியில் பேசும் கலைஞர் அவர்கள் வீற்றிருக்கிறார்கள் என்பதில் எனக்குச் சொல்ல முடியாத மகிழ்ச்சி ஏற்படுகிறது. இதை எல்லா நிர்வாகங்களிலும் நிறைவேற்ற கலைஞர் அவர்கள் காலத்திலேயே முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதி மிகவும் பின்தங்கிய தொகுதி என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தேர்தல் காலத்திலே என்னைத் தீர்த்துக்கட்ட, குளோஸ் பண்ண, அங்கேயுள்ள சிண்டிகேட்டர்கள் நினைத்தார்கள். தேர்தல் முடிந்த பிறகும் நான் அங்கே இருக்க வேண்டுமா அல்லது வேறு இடத்திலே இருக்க வேண்டுமா என்று நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. அங்கே எல்லாச் சக்திகளும்

1971 மார்ச் 31]

[திரு. எஸ். வடிவேல்]

படைத்தவர்கள், சகல வாய்ப்பு வசதி படைத்தவர்கள் கையிலே எதையும் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், எத்தனை நாட்கள் அவன் இந்த ஊரிலே இருந்துவிடுவான் என்று எச்சரிக்கை செய்கிறார்கள். எனக்கு ஒட்டுப் போட்டவர்களை நெப்பத்தூர் கிராமத்திலே அடித்து இருக்கிறார்கள். போலீஸ் இலாக்காவும் உடைந்தையாக இருக்கிறது. ஆகவே, அரசு இதிலெல்லாம் உடனடியாக கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. தி. பொன்னுமலை : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பேருரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் முறையிலே இன்றைக்கு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன்.

இந்த மாமன்றத்திலே ஆளுநர் அவர்கள் விவசாயத்திற்காகப் பெருவாரியான அளவில், பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை ஒதுக்கியிருப்பதுகண்டு நான் மிக மிகப் பாராட்டுகிறேன். நன்றி செலுத்துகிறேன். இருந்தாலும்கூட இன்றைய தினம் தமிழகத்திலே மின்சார வசதியில்லாத பல விவசாயிகள், சுமார் ஏழு இலட்சம் பேர் மின்சாரத்திற்காக விண்ணப்பித்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு 50,000 மின்விசை பம்பு செட்டுகளை கொடுத்து வருகிறோம். அம்மாதிரியான பம்பு செட்டுகளை ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஒரு இலட்சம் விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்பதாக நாம் ஒரு முடிவெடுத்தால் இன்னமும் விவசாய உற்பத்தி பெருகும், விவசாயிகள் தானியத்தை அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய ஏதுவாகியிருக்கும்.

ஏழு இலட்சம் விவசாயிகள் மின் இணைப்பு வேண்டுமென்று கேட்பதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், அதனுலே விவசாயிகள் ஒருநாள் பூராவும் பம்பு செட்டின்மூலம் தண்ணீர் இறைத்தால் 40 காசு அல்லது 50 காசுதான் ஆகிறது. அதைப்போலவே டீசல் என்னெயினால் பம்பு செட்டுகளை உபயோகித்தால் ஒரு நாளைக்கு 3 ரூபாய் அல்லது 4 ரூபாய் ஆகிறது. அந்த முறையில் இன்றைக்கு விவசாயிகளுக்கு டீசல் என்னெயிக்கு மானியம் கொடுத்து ஒரு கார்டு மூலம் குறைந்த விலைக்குக் கொடுத்தால் 7 இலட்சம் பம்பு செட்டுகள் உபயோகிக்கும் விவசாயிகள் ஆயில் என்ஜின்களைப் பயன்படுத்தி நல்லமுறையில், மின்சாரம் செல்லாத இடங்களிலே ஆயில் என்ஜின்களைக்கொண்டு பம்பு செட்டுகள் வைத்து உற்பத்தியைப்பெருக்க ஏதுவாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்தவகையிலே மின்சார அமைச்சரவர்கள் தீவிரக் கவனம் செலுத்தி வருஷம் ஒன்றுக்கு ஒரு இலட்சம் மின் இணைப்பு தர ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் மிகமிக வணக்கத்தோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே, சேலம் மாவட்டத்திலேயும், தமிழகத்திலே தென் பகுதியிலே மதுரை மாவட்டம், திண்டுக்கல் வட்டம் ஆகிய இடங்களிலே பல இலட்சக்கணக்கான விவசாயிகள் திராட்சை பயிரிடுகிறார்கள். அதை அங்கே அறுக்கும் காலத்திலே ஒரு கிலோ 4 அணா 5 அணா என்று விற்பு பெருவாரியான நஷ்டமடைகிறார்கள். ஒரு ஏக்கரில் திராட்சை பயிரிட வேண்டுமென்றால் சுமார் 4,000 ரூபாய் அல்லது 5,000 ரூபாய் ஆகும். அப்படி ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவு செய்தும், நிரந்தரமான மார்க்கெட் இல்லாத காரணத்தினால் விவசாயிகள் பெரும்பாலும் துயரப்படுகிறார்கள். அந்த விவசாயிகளின் துயரத்தை நீக்குவதற்காக தென் பகுதியிலே ஒயின் ஷாப் ஏற்படுத்தினால்

அங்கேயிருக்கும் விவசாய உற்பத்தி அதிகமாகும். நல்ல லாபத்தோடு பலன் கிட்டினால் விவசாயிகள் ஊக்கத்தோடு பயிர் செய்வார்கள் என்பதை மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களுக்கு நான் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

அதைப்போலவே, திண்டுக்கல் வட்டத்திலும், சேலம் வட்டத்திலும் மல்லிகைப்பூ, ரோஜாப்பூ ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்களிலே பயிரிடப்படுகிறது. அந்த விவசாயிகளுக்கும் நிரந்தரமான மார்க்கெட் இல்லாத காரணத்தால் அவர்கள் அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே முன்னாலிருந்த விவசாய அடைச்சரவர்களுக்கு விளக்கமாகக் கடிதம் எழுதியிருக்கிறேன். எனவே அதைப்பற்றிப் பார்த்து, வாசனை என்னெய் இறக்கும் முறையில் செய்தால், பூக்களைப் பெல்லாம் வாசனைத் திரவியமாக்குவதற்குப் பயன்படுத்திக்கொண்டு விவசாயிகளுக்கு நல்ல லாபம் கிடைக்கும் என்பதை மிகவும் பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சேலம் மாவட்டத்திலே வறட்சி நிலை நீடிக்கிறது. குடியானவர்களுக்கு அடிக் கிணறு வெட்டுவதற்கு கடன் கொடுக்காமலும், போதிய அளவு கொடுக்காமலும் அவர்கள் அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சேலம் மாவட்டத்தில் சுமார் 150 அடி, 120 அடி, 100 அடி ஆழத்திற்கு விவசாயிகள் பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் எனவே அங்கே உள்ள விவசாயிகளுக்கு கடனாகவோ ஊன்ய மாகவோ பணம் கொடுத்து உடனடியாக கிணறு வெட்டுவதற்கு விவசாயிகளுக்கு பெருவாரியான அளவில் உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு சர்க்காரிலேயிருந்து கொடுத்த கடன்களையும், கோவாப்ப ரேட்டிவ் சொஸைட்டி மூலம் கொடுத்த கடன்களையும் இன்றைக்கு விவசாயிகளின் பம்பு செட்டுகளைக் எடுத்துக்கொண்டும், அவர்களின் ஆடு மாடுகளைப் பிடித்துக்கொண்டும் கடன்களை வசூலிக்கிறார்கள். வறட்சியின் காரணமாக விவசாயிகள் அந்தக் கடன்களைத் திருப்பித்தொடுக்க முடியாமல் அவதிப்படுகிறார்கள். எனவே அப்படிப்பட்ட விவசாயிகளிடம் இன்னும் ஒரு ஆண்டுகாலத்திற்கு சர்க்கார் கடன்களையும் கூட்டுறவு கடன்களையும் வசூலிப்பதை தள்ளி வைக்கும் படி நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே, சேலம் மாவட்டத்திலேயும், சேலம் வட்டத்திலேயும் இன்றைக்குக் குடிதண்ணீர் இல்லாமல் மக்கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அடிக்கிணறு வெட்டுவதற்குப் பஞ்சாயத்து யூனியனிடம் பணம் கேட்டால், எங்கள் பஞ்சாயத்து யூனியனில் காரைப்பட்டி என்ற ஒரு ஊரில் கிணறு வெட்ட பணம் கேட்டால் ஒரு கிணற்றுக்கு 500 ரூபாய்தான் தருவோம் என்று சொல்கிறார்கள். எனவே, அப்படிப் பட்ட சூழையை நீக்கி, ஊரிலே அடிக்கிணறு வெட்டவும், அப்படி வெட்டுவதற்கான பூரா தொகையும் ஊராட்சி ஒன்றியத்திலேயிருந்து மானியமாகக் கொடுக்கவும் ஊராட்சி அமைச்சரவர்கள் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து இந்தத் தண்ணீர்ப் பஞ்சத்தைத் தீர்க்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று மிகவும் தாழ்மை யுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நமது மாநிலத்திலே ஹரிஜனங்களுக்கு வீட்டு மனையை இலவசமாக வழங்குவதற்கு சில நிலங்களை அங்கே கொடுக்கிறோம். இதைப்போன்று, குடியானவர்களும் பல கிராமங்களிலே சாப்பாட்டுக்கு இல்லாமல், குடியிருக்க வீடு இல்லாமல்

1971 மார்ச் 31]

[திரு. தி. பொன்னுமலை]

பலர் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்களுக்கு இலவசமாக வீட்டு மனை வாங்கித் தருவதைப்போலவே சிராமங்களிலேயுள்ள எல்லாக் குடியா னவர்களுக்கும் வீட்டு மனையை இலவசமாக வாங்கித்தரும்படி நான் மிக மிக வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அபைபோலவே, என்னுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்த வெள்ளாளங் கோட்டையில் 6 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் அனை கட்டுவதற்கு எஸ்டிமேட் தயார் செய்து அனுப்பி 3 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. சுமார் ஏழுபெட்டு தடவையாகிலும் அமைச்சரவர்களிடத்திலேயும், மற்ற அதிகாரிகளிடத்திலேயும் நான் சொல்லி யிருப்பேன். இருப்பினும் அந்தக் குறைபாடு நீங்கியபாடில்ல. அங்கே பெய்யும் மழையானது ஓடையின் வழியாக ஓடி விடுகிறது. ஆகவே இந்த ஆண்டிலேயாவது அந்த அணையைக்கட்டி அமைச்சரவர்கள் எனக்குப் பேருதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, அதனால் என் தொகுதி மக்கள் நல்ல பலன் அடையச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் வேண்டி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆகவே, இங்கே நல்லமுறையிலே விவசாயிகள் பயனடையவும், விவசாயி களுக்கு நல்லமுறையிலே கடன் கிடைக்கவும், விவசாயத்திற்கு நல்லமுறையிலே எல்லா வசதிகளையும் செய்ததற்காக நன்றியையும் வணக்கத்தையும் கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. டி. எஸ். ஏ. சிவப்பிரகாசம்: சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, சேரன் மாதேவி சட்ட மன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையில் ஆளுநர் அவர்கள் உரை மீது சில வார்த்தைகள் கூறக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

அதற்கு முன்பாக, தேர்தலுக்குப்பின் என் தொகுதியில் நடந்த வன்முறைச் செயல்கள் பற்றி மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தக்க நடவடிக்கை எடுத்ததற்காக நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

கடந்த ஏழுபெட்டு ஆண்டுகளாக என் தொகுதியில் பருவ மழை தவறியதன் காரணமாக விவசாயம் பெரும் அளவிற்குப் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. பசுமைப்புரட்சித் திட்டங்களின் கீழ் அங்கே அரசின் செலவில் குறைந்த செல வில் ஆழ்க்கிணறுகள் தோண்டித்தந்து உதவவேண்டும் என்று அரசினுக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மேலும், என் தொகுதிக்குப் பயன் தரத்தக்க வகையில் கடமா நதி, ராம நதி திட்டங்களுக்கு தக்க நிதி ஒதுக்கி அவற்றைச் சீக்கிரமே நிறைவேற்றிக்கொடுக்க வேண்டு என்றும் தாம்பிரபாணி ஆற்றின் குறுக்கே வீரவநல்லூர்-முக்குடல் பாலம் அமைத்துக் கொடுத்து மக்களுக்கு போக்குவரத்து வசதி செய்து தர வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும் என் தொகுதியில் பின்தங்கிய வகுப்பைச் சார்ந்த பல்லாயிரக்கணக் கானவர் பீடி சுற்றும் தொழிலில் ஈடுபட்டு இருக்கின்றார்கள். 1969-ம் ஆண்டி லிருந்து இலங்கைக்கு பீடி ஏற்றுமதி நிறுத்தப்பட்டுவிட்டதன் காரணமாக இத்தொழில் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டு பல்லாயிரக் கணக்கானவர் வேலையின்றி அவதியுறுகின்றனர். எனவே தமிழக அரசு மத்திய சர்க்கார் மூலமாக அயல்

[திரு. தொ. ப. சீனிவாசன்]

[1971 மார்ச் 31]

நாடுகளில் தமிழகத்தில் உற்பத்தியாகும் பீடிக்கு சிறந்த மார்க்கெட்டு ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும். கப்பல் கட்டணம், விளம்பரங்கள் ஆகியவற்றுக்கு மான்யம் பெற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன், வணக்கம்.

* திரு. தொ. ப. சீனிவாசன் : மாண்புமிகு அவைத்தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் இந்த மாமன்றத்தில் ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் வகையில் ஒருசில வார்த்தைகளைப் பேச விழைகிறேன்.

அதற்கு முன்பாக, மிக மிகச்சாதாரண நிலையில் உள்ள என்னை இந்த மாமன்றத்தில் வந்து உரை நிகழ்த்தக்கூடிய அளவிற்கு ஒரு சூழ்நிலையை நாட்டிலே உருவாக்கித் தந்த என் இதய தெய்வம் பொறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கு என் நன்றி கலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை துவக்குகிறேன்.

அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராகப் பணியாற்றிய காலம் தொட்டு இந்த அரசு நடத்திக்காட்டிய நல்ல பல திட்டங்களை எண்ணிப் பார்த்த சாதாரண மக்கள், நடந்து முடிந்த தேர்தலில் அவர்களது ஆதரவைப் பெரும் அளவில் அளித்து இருக்கிறார்கள். நாட்டிலேயே ஒரு பெரும் எழுச்சி சாதாரண மக்கள் மனத்தில், பாமர மக்கள் மனத்தில் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இந்த எழுச்சியை யாராலும் தடுத்து நிறுத்திட முடியாது என்று உரையில் குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. அதற்காக கவர்னர் பெருமான் அவர்களுக்கு இந்த 4½ கோடி தமிழ் மக்களும் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறோம்.

அண்ணா அவர்களை மனத்தில் இறுத்தி, தேர்தல் காலத்தில் எந்த அளவிற்கு ஜனநாயகப் பண்புகள் காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்று எங்கள் கட்சித் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் வற்புறுத்தி வந்து இருக்கின்றார்கள் என்பதை நாங்கள் அடிக்கடி சொல்லி வந்தாலும் கூட, எதிர்க்கட்சியில் உள்ள காங்கிரஸ் நண்பர்கள் அவற்றை அடியோடு மறந்து, மறுத்து வந்து இருக்கிறார்கள். நாங்கள் அறநெறியின்பால் நம்பிக்கை வைத்துத் தேர்தலை நடத்தினோம். தேர்தல் காலத்தில் எங்கள் கட்சியினருக்கு ஏற்பட்ட பல தொல்லைகளையும் சங்கடங்களையும் பல உறுப்பினர்கள் இந்த மன்றத்தில் வேதனையோடு குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள், 'நாங்கள் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறோம்' என்று சொல்லுவது வேடிக்கையாகவே இருக்கிறது. 'எங்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும்' என்று அவர்கள் கோருவது வியப்பினை அளிக்கிறது. தேர்தல் காலத்தில் காங்கிரஸ் நண்பர்கள் எங்களை வெறித்தனமாகத் தாக்கியும், ஜனநாயக முறைகளுக்கு முற்றிலும் புறம்பான முறையில் எங்களைச் சாடியும் வந்து இருக்கின்றார்கள்.

பெரும் காங்கிரஸ் தலைவர்கள், சிண்டிகேட் நண்பர்கள், மேடையில் பேசும் போதெல்லாம், நிச்சயம் அவர்கள் அமைச்சர்களாக வந்துவிடுவதுபோலவும் யார் எதை வேண்டுமானாலும் செய்யலாம் என்ற முறையில் பேசினார்கள். அவற்றிலிருந்து குறிப்பறிந்து, காங்கிரஸ் தொண்டர்கள், மிகவும் மூர்க்கத்தனமாக தேர்தலை நடத்தினார்கள். தேர்தலுக்கு முன் தினம், 3-ம் தேதியன்று எனக்கு ஏஜெண்டுகளாகப் பணியாற்றும் நண்பர்களுக்கு அதற்கான பரங்களைக் கொடுக்கச் சென்றேன். என்னுடன் துணையாக திருவண்ணாமலையைச் சார்ந்த

[திரு. தொ. ப. சீனிவாசன்]

[1971 மார்ச் 31]

கோபால் அவர்கள் வந்து இருந்தார்கள். இப்படி ஒரு கிராமத்திற்குச் சென்று திரும்பும்போது நாங்கள் திரும்பக்கூடாத வகையில் காங்கிரஸ்காரர்கள் குண்டர் களை வைத்து எங்கள் காரைத் தாக்கி அவற்றின் கண்ணாடிகளையெல்லாம் நொறுக்கினார்கள். பிறகு காவல் துறையினருடைய துணையோடு வெவ்வேறு வந்தேன். இப்படிப்பட்ட வன்முறைகளுக்குப்பின் நான் போலீஸில் குடியிருக்க முடியாத காரணத்தினால் திருவண்ணாமலையில் மதிப்பிற்குரிய நமது அமைச்சர் அவர்களுடைய வீட்டிலேயே தங்கியிருந்தேன். இப்படிப்பட்ட நிலை யிருக்கும்போது, 'பாதிக்கப்பட்டவர்கள்' நாங்கள்தான், எங்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளியுங்கள்' என்று காங்கிரஸ் நண்பர்கள் கேட்பது விந்தையாக இருக்கிறது.

இது மட்டும் இல்லை. என் தொகுதியில் உள்ள மடலிளாகம் கிராமத்தில் உள்ளவர்களுக்கான 'பூத்' கூடலூர் கிராமத்தில் இருக்கிறது. மடலிளாகம் கிராமத்தில் உள்ள மக்கள் ஆனைவரும் உதயசூரியனுக்கே வாக்களிக்க வேண்டும். என்று உறுதியாக இருக்கிறார்கள். அது அவர்களுடைய உரிமை. ஆனால் கூடலூரில் உள்ளவர்கள் காங்கிரஸ் சார்பு கொண்டவர்கள். எனவே அவர்கள் இங்கு வாக்கூடாது என்று அடித்து மிரட்ட முயற்சித்து இருக்கிறார்கள். அப்படியெல்லாம் இருந்தம்கூட அவர்கள் தைரியமாக வாக்களித்தார்கள். முன்னேற்றக்கழகம் வெற்றிபெற்றது. இந்த இரண்டு ஊரும் அடுத்த உள்ள கிராமங்கள். இவற்றுக்கான குடிநீர் குளம் கூடலூரில் இருக்கிறது. இந்தக் குளத்தில் மடலிளாகம் மக்கள் அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு ஆதரவாக இருந்தார்கள் என்ற காரணத்தினால் அவர்கள் தண்ணீர் எடுக்கக் கூடாது என்று கட்டுப்பாடு போட்டு இருக்கிறார்கள். எவ்வளவு கொடுமை பாடுங்கள்'. ஒரு தாய், 96 வயது ஆனவர், அவர் என்னிடம் முறையிட்டார், 'ஐயா, பல ஆண்டு காலமாக நான் இந்த கூடலூர் குளத்தில் தண்ணீர் எடுத்து வருகிறேன், இப்போது எடுக்கக்கூடாது என்கிறார்கள். என்னால் வேறு இடம் சென்று தண்ணீர் கொண்டுவர முடியவில்லை, வயதாகிவிட்ட காரணத்தினால்'. என்று சொல்லி அழுதார்கள்.

இது மட்டும் இல்லை, இந்த கூடலூரில் ஒரு ஏரியிருக்கிறது. இந்த ஏரியில் உள்ள வண்டலை வாரி நிலத்தில் போட்டால் சிறந்த உரமாகிறது. இதை யார் வேண்டுமானாலும் வந்து வாரிச்செல்லுவார்கள் அந்தப் பக்கத்தில். ஆனால் அந்த ஊராட்சி மன்றத் தலைவர், சிண்டிகேட் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவர், அவர் "எங்களைத் தவிர யாரும் இந்த ஏரியிலிருந்து வண்டல் வாக்கூடாது" என்று தடுத்த நிறுத்தியிருக்கிறார்கள்.

அதுமட்டும் இல்லாமல், அந்த ஊர்மக்கள் சிலர் உதயசூரியன் சின்னத்தில் முத்திரையிட்டார்கள் என்ற காரணத்தினால் அந்தப் பகுதியிலுள்ள எங்கு களை நிறுத்திவிட்டதோடு, விளக்குக் கம்பங்களையும் தோண்டி எடுத்திருக்கிறார்கள்.

இப்படிப்பட்ட அராஜகங்கள் நடைபெறுகின்றன. இது மட்டும் இன்றி இன்று வரையில் வெற்றிபெற்றவர்கள் மகிழ்ச்சியை அனுபவிக்க வேண்டியவர்கள், ஒரு மாலையைக்கூட மக்களிடமிருந்து பெறக்கூடாத நிலைதான் இருந்து வருகிறது. அடக்க உணர்ச்சியுடன் இவற்றையெல்லாம் பொறுத்துக்கொண்டு இருக்கிறோம்.

[திரு. தொ. ப. சீனிவாசன்]

[1971 மார்ச் 31]

தேர்தல் முடிவுகள் அறிவிக்கப்பட்ட பின்னர் என்னுடன் போட்டியிட்ட காங்கிரஸ் நண்பரை நான் முதலில் சந்தித்து அவருக்கே முதலில் மாலையை அணிவித்து என் மரியாதையைத் தெரிவித்துக் கொண்டேன். முதலில் அண்ணா அவர்களுக்கும் அடுத்து என்னுடன் போட்டியிட்ட காங்கிரஸ் நண்பருக்கே முதலில் மாலை அணிவித்தேன். அவருடன் முக்கிய தெருக்களின் வழியாக இரண்டுபேரும் சேர்ந்து மக்களைச் சந்தித்துப் பேசினோம். அதன்பிறகுதான் அங்கே ஒரு அமைதியான சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. நாங்கள் அமைதியையே விரும்புகின்றோம், ஆர்ப்பாட்டங்களை நாங்கள் விரும்பவில்லை. எனவேதான் எங்களுக்குப் பெரும்பான்மை கிடைத்ததே தவிர வேறு என்ன சொல்ல முடியும்? எங்கள் அண்ணா அவர்கள் தினையை விதைத்தார்கள் நாங்கள் தினையை அறுத்தோம். ஆனால் வினையை விதைத்தவர்கள் வினையை அறுப்பதைப் பார்த்தோம். அந்த அளவிற்கு அங்கு அராஜகம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, என் போளூர் தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் நமக்கு சுயராஜ்யம் கிடைத்து தேர்தல்கள் தொடங்கியவுடனே, 1952-ம் ஆண்டு தேர்தலில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் யாருக்கு ஆதரவு கொடுத்ததோ அவர்கள் தான் வெற்றி பெற்றார்கள். 1952-ல் மாணிக்கவேலர் அவர்களுக்கு வாக்களித்து அவர்கள் வெற்றி பெறச் செய்தோம். அவர்கள் வெற்றி பெற்று இங்கு அமைச்சராகவும் இருந்தார்கள். அப்படி தொடர்ந்து எங்கள் ஆதரவாளர்கள் வெற்றி பெறத் தக்க வகையில் வாக்களித்ததன் காரணமாக பதினைந்து ஆண்டுகள் காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆண்டு கொண்டிருந்த காரணத்தினால் என் தொகுதிக்கு எந்தவிதமான முன்னேற்றமும் செய்யக் கூடாது என்று அவர்கள் கொடுமை இழைத்துக் கொண்டு வந்தார்கள். என்ன கொடுமைகள் செய்தாலும் நாங்கள் ஒரே குறிக்கோளோடு உதயசூரியனுக்குத்தான் முத்திரை அளித்து வந்திருக்கிறோம். 1952-ல், 57-ல், 62-ல், 67-ல், 71-ல் இன்று வரை நாங்கள் ஒரே நிலையில் தான் இருந்து வருகிறோம். ஆனால் ஒரு முன்னேற்றமும் ஏற்படவில்லை. இப்போதுதான் நாங்கள் ஆளும் கட்சியாகப் பொறுப்பேற்றிருக்கிறோம். எங்களுக்கு பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. ஆகவே அந்தத் தொகுதி மக்கள் ஓரளவிற்காவது திருப்தி அடையத்தக்க வகையில் ஓரளவிற்காவது அங்கு முன்னேற்றம் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று அரசை நான் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என் தொகுதி முழுக்க, முழுக்க விவசாயிகள் வாழும் தொகுதியாகும். என் தொகுதியில் வேறு எந்தவிதமான தொழிற்சாலையும் இல்லை. விவசாய மக்களைக் கொண்ட எங்கள் பகுதியில் ஒரு சர்க்கரை ஆலையை அமைக்கவேண்டுமென்று நாங்கள் ஆரம்பக் காலம் முதற்கொண்டு கேட்டு வருகிறோம். ஆகவே அங்கு தனியார் துறையிலோ அல்லது அரசாங்கத் துறையிலோ ஒரு சர்க்கரை ஆலை அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கு அங்குள்ள விவசாய மக்களும், சட்டமன்ற உறுப்பினரான நானும் எல்லாவித ஒத்துழைப்பையும் அளிப்போம் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, போளூரில் ஒரு பெரிய ஏரி இருக்கிறது. அது ஏறத்தாழ 1,107 ஏக்கரா பரப்புள்ள ஏரியாகும். அதன் கீழ் உள்ள நிலங்களை நம்பித் தான் அங்குள்ள மக்கள் வாழவேண்டிய நிலையிருக்கிறது. அதைத் தவிர வேறு கதி இல்லை. அங்கு வாப்க்கால் ஒன்றிருக்கிறது. அதற்கு செய்யாற்றில்

1971 மார்ச் 31]

இருந்துதான் தண்ணீர் வரவேண்டும். பொதுவாக, ஏராளமான தண்ணீர் செய்யாற்றில் வந்து தங்கி திரும்பி அல்லது விவசாயிகள் மனைகைக் கட்டி வைத்து கட்டி தண்ணீரைக் கொண்டு வந்தால்தான் தண்ணீர் வருமே தவிர இல்லை என்றால் அங்குள்ள மூன்று ஏரிகளுக்கும் தண்ணீர் வருவதில்லை. ஆகவே, தண்ணீர் வரக்கூடிய விதத்தில் ஒரு டாம் கட்டி தண்ணீர் கொண்டு வருவதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என் தொகுதியிலே ஜவ்வாது மலை இருக்கிறது. அங்கு பல அதிகாரப் பொருள்கள் கிடைக்கின்றன. அங்கு சுந்தகம் கிடைக்கிறதா என்பது பற்றி பதினைந்து ஆண்டுகளாக ஆராய்ச்சி நடத்தப்பட்டு வந்தது. 1958-ல் இந்த மன்றத்தில் தொழில் அமைச்சராக இருந்த திரு. ஆர். வெங்கட் ராமன் அவர்கள் இதுபற்றிய ஆராய்ச்சி முடிவுபெறவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். இப்போது அதுபற்றிய ஆராய்ச்சி முடிவடைந்து அங்கு சிறந்த சுந்தகம் கிடைக்க வழி இருப்பதாக செய்தி கிடைத்திருக்கிறது. ஆகவே அதைக் கொண்டு அங்கு ஒரு சிறு தொழிற்சாலை அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று அரசினரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக அங்கு ஒரு ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளி இருக்கிறது, அந்த ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளி அங்கு எட்டாண்டு காலமாக நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகிறது. இதுவரையில் அதற்காக வாடகையாக ரூ. 80,000-க்கு மேல் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அங்கு அப்பள்ளிக்கு நிரந்தரமாக ஒரு கட்டடம் வேண்டும் என்ற முறையில் ஊராட்சி மன்றம் நன்கொடையாக 11 ஏக்கர் நிலத்தைக் கொடுத்திருக்கிறது. அதன் மதிப்பு சுமார் 1½ லட்சம் ரூபாய். ஆகவே அதில் ஒரு சிறிய கட்டடம் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிக்காகக் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதுவும் முடியவில்லை என்றால் அங்கு ஒரு பங்களா இருக்கிறது, பதினைந்து ஏக்கர் நிலமும் இருக்கிறது, அதில் இந்தப் பயிற்சிப் பள்ளியை வைப்பதற்கு முன் வந்தால் இந்த வாடகை கொடுப்பது மிச்சமாகும்.

அடுத்தபடியாக, கனம்பூர் என்ற ஊரில் தண்ணீர் பஞ்சம் மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது. அங்கு தண்ணீருக்குக் கூட ரேஷன் கார்ட் வழங்கியது எல்லோருக்கும் தெரியும், தமிழ்நாடும் அறியும். அங்குள்ள தண்ணீர் பஞ்சத்தைப் போக்கும் விதத்தில் ஒரு சிறந்த குடி நீர் திட்டத்தை அமைத்துக்கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசினரை நான் வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உணவு உற்பத்தி பெருகவில்லை என்று எதிர்க் கட்சியினர் சொன்னார்கள். எங்கள் பகுதி வறண்டு கிடந்தது. அங்கு ஏரிகள் தூர்ந்து கிடந்தன. துயர் துடைப்பு நிதியாகக் கிடைத்த தொகையிலிருந்து கலைஞர் அவர்கள் எங்கள் பகுதியிலும் ஏரிகளைத் தூர்ப்பதிலும், கால்வாய்களை வெட்டுவதிலும் பெரு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டதன் காரணமாக அங்கு பெருமழை பெய்தவுடன் ஏரி, கால்வாய்கள் எல்லாம் நிரம்பி—உணவுத்துறை அமைச்சர் அவர்களின் முயற்சியாலும், முதல் அமைச்சர் அவர்களின் முயற்சியாலும் அங்கு பணம் கடனாகக் கொடுக்கப்பட்டது—உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு முடிந்தது (மணியடிக்கப்பட்டது) என்று கூறி ஆளுநர் அவர்களின் உரைக்கு தள்ளி தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன்.